

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Ek/975/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119308451
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119308451.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: D. R., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Q. XX, XXX XX T., právne zast.: JUDr. Matúš Hrib, advokát, so sídlom Na hradbách 5, 085 01 Bardejov, proti povinnej: D. P., nar. X.X.XXXX, trvale bytom P. XXXX/XX, XXX XX T., právne zast.: JUDr. Mgr. Drahoslav Magdziak, advokát, so sídlom Dlhý rad č.16, 085 01 Bardejov, o vymożenie zameřkaného výživného vo výške 1.190 Eur, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Michal Bulko, so sídlom exekútorského úradu Nám. sv. Egídia 95, 058 01 Poprad, IČO: 37 790 412, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinnej voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 13Ek/975/2019 zo dňa 14.11.2019 a návrhu oprávneného na opravu výrokov II. a III. o trovách konania v uznesení sp. zn. 13Ek/975/2019 zo dňa 14.11.2019, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinnej **z a m i e t a** .

II. Súd oprávnenému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov právneho zastúpenia voči povinnej v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti vo výške 49,58 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

III. Súd **o p r a v u j e** výrok II. a III. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 13Ek/975/2019 zo dňa 14.11.2019, nasledovne:

„ II. Súd oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie, nepriznáva.

III. Súd povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie, nepriznáva. “

o d ō v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 14.11.2019 rozhodnutie, ktorým zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie (výrok I.) a nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal tak oprávnenému ako ani povinnej (výroky II. a III.). Svoj návrh povinná odôvodňovala tým, že na Okresný súd Bardejov podala návrh na vydanie neodkladného opatrenia a návrh na zníženie výživného, kde toto konanie je vedené pod sp. zn. 4P/154/2018, pričom jeho predmetom má byť aj zameřkané výživné vymáhané v tomto exekučnom konaní. Až po právoplatnom skončení súdnych konaní bude možné jednoznačne ustáliť rozsah plnenia matky maloletého. Ďalej povinná uvádzala skutočnosti, ktoré sa týkali iných exekučných konaní, poukázala na svoje nepriaznivé majetkové pomery a navrhla, pre prípad, že by súd exekúciu nezastavil, jej odklad. Oprávnený sa k návrhu nevyjadril.

2/ Za použitia ustanovení § 61k ods. 1 písm. a/, ods. 2, ods. 5, § 61l ods. 3, § 61o ods. 1, § 61h ods. 1 písm. e/ a § 61n ods. 1 písm. h/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) vyšší súdny úradník uviedol, že v exekúcii sa vymáha nárok predstavujúci

zameškané výživné za 7 mesiacov v sume 1 190 Eur. Na tvrdenie povinnej, že exekúcia bola podaná predčasne, neprihliadol, nakoľko podanie neodkladného opatrenia nespôsobuje odklad vykonateľnosti rozhodnutia ani odklad exekúcie. Predmetný exekučný titul by musel Okresný súd Bardejov zrušiť, čo sa nestalo. Povinná bola viazaná rozhodnutím do dňa 13.09.2018 plniť si vyživovaciu povinnosť vo výške 220 Eur mesačne. Vyšší súdny úradník pri rozhodovaní neprihliadol ani na platbu vykonanú povinnou dňa 13.09.2018 vo výške 120 Eur, ktorú preukazovala výpisom z bežného účtu vedeného v Tatra banke, a.s, pretože nebola nijakým spôsobom špecifikovaná, nebol určený jej účel. Ďalej konštatoval, že nemajetnosť povinnej nemá vplyv na zastavenie exekúcie. V prípade, že by exekúcia bola pre povinnú likvidačná má možnosť podať návrh na odklad exekúcie u súdneho exekútora v zmysle § 61h ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Povinná na základe uvedeného súdu nepreukázala, že by zaplatila zameškané výživné vo výške 1 190 Eur, otázkou úhrad bežného výživného sa nebolo potrebné zaoberať, nakoľko nie sú predmetom tohto exekučného konania. Nakoľko nenastal žiadny z dôvodov na zastavenie exekúcie taxatívne vymedzených v § 61k Exekučného poriadku, nebolo možné exekúciu zastaviť a preto vyšší súdny úradník návrh povinnej ako nedôvodný zamietol v celom rozsahu podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku.

3/ Proti rozhodnutiu bola v zákonom stanovenej lehote povinnou podaná sťažnosť. V nej namietala nesprávnosť rozhodnutia v celom rozsahu, keď súd uviedol, že Krajský súd v Prešove rozhodnutím č. k. 22CoP/18/2018 zo dňa 13.09.2018 výživné znížil na sumu 50 Eur mesačne, táto zmena sa netýka sporného obdobia a oprávnený má nárok na výživné vo výške 220 Eur mesačne za obdobie do jeho zníženia, t. j. do 02.10.2018. Vo svojom návrhu však zdôvodnila okolnosti majúce priamy vplyv na úhradu výživného. Ide o exekučné konanie vedené Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 11Ek/323/2017, o ktorom oprávnený bezpochyby má vedomosť. Keďže zamestnávateľ povinnej z tohto dôvodu vykonáva zrážky zo mzdy, nebolo objektívne možné zo strany povinnej realizovať úhradu výživného v celom rozsahu aj keby akokoľvek chcela. Napokon, Okresný súd Bardejov na základe žaloby povinnej doručenej dňa 15.02.2018 začal konanie o vyporiadanie BSM medzi zákonným zástupcom oprávneného a povinnou, počas ktorého ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, zo strany zákonného zástupcu oprávneného bolo deklarované, že v celom rozsahu preberie záväzok (ktorý je práve predmetom konania vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 11Ek/323/2017), v dôsledku ktorého sa povinná dostala do omeškania s úhradou výživného. Napriek vyššie uvedeným skutočnostiam neváhal zákonný zástupca oprávneného podať návrh na vykonanie exekúcie dňa 16.06.2019. Povinná tak mala za to, že sú tu dané okolnosti hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých je možné návrh oprávneného považovať sa zjavne nedôvodný, odporujúci dobrým mravom, pričom v danom prípade zo strany zákonného zástupcu oprávneného dochádza zrejme aj k zjavnému zneužitiu práva, ktoré nepožíva právnu ochranu. V uvedených právne významných skutočnostiach vidí povinná legitímny priestor zakladajúci iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu majúce za následok zastavenie exekúcie. Spolu so sťažnosťou súdu predložila uznesenie Okresného súdu Bardejov sp. zn. 3C/4/2018-141 zo dňa 24.10.2019.

4/ Oprávnený sa v celom rozsahu stotožnil s napadnutým rozhodnutím, nakoľko je vecne správne a ako zo samotnej sťažnosti vyplýva, neboli spochybnené žiadne výpočty ani výklad exekučných titulov v súvislosti s ich následnou dočasnou zmenou v dôsledku neodkladného opatrenia. V sťažnosti poukazovala na vyporiadanie BSM, ku ktorému medzi časom malo dôjsť, čo však s vecou nesúvisí, preto naň súd nemôže ani prihliadať. Osobitne vo vzťahu k namietanému rozporu s dobrými mravmi či výkonom práva otca maloletého uviedol, že povinná od októbra 2018 dosiaľ, teda 17 mesiacov platí len 50 € výživného a teda rozdiel 2.890 Eur (17 mesiacov k februáru 2020) musí nahrádzať otec, ktorý je taktiež exekvovaný Primabankou a.s. ako aj povinná za dlh prameniáci z úveru vzniknutého za trvania BSM. Je preto ťažko akceptovateľné tvrdenie o rozpore s dobrými mravmi s prihliadnutím na dôsledky exekúcie. Práve povinná by sa mala spod exekúcie Primabanky, a.s. „oslobodiť“ a teda je vysoký predpoklad, že k zníženiu výživného v konečnom dôsledku ani nedôjde. Na tomto základe navrhol sťažnosť zamietnuť. Zároveň si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za 3 úkony - prevzatie vecí, návrh a vyjadrenie k sťažnosti, 1 úkon 61,41 €/2 Eur (polovica tarifnej hodnoty v exekučnom konaní), t.j. 30,70 Eur + 10,62 režijný paušál, t.j. spolu 41,32 Eur + 20 % DPH = 49,59 Eur x 3 úkony = 148,77 Eur. Vo vzťahu k výrokom uznesenia o trovách konania navrhol tieto opraviť v zmysle odôvodnenia tak, aby bolo zrejmé, že sa jedná len o trovy vo vzťahu k návrhu na zastavenie konania. Náhradu trov exekúcie si totiž oprávnený riadne uplatnil a majú byť preto v súlade s exekučným návrhom aj vymožené v zmysle poverenia, plus mu patrí náhrada trov konania za toto vyjadrenie.

5/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „Exekučný poriadok“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

9/ Po preskúmaní sťažnosti povinnej voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka a ďalších písomností nachádzajúcich sa v elektronickom exekučnom spise sp. zn. 13Ek 975/2019 a nahliadnutím do spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11Ek 323/2017, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinnej nie je dôvodná.

10/ Oprávnený doručil súdu návrh na vykonanie exekúcie dňa 16.06.2019, čím sa exekučné konanie v zmysle ustanovenia § 50 ods. 1 Exekučného poriadku začalo. Exekúcia na zameškané výživné vo výške 1 190,- Eur za obdobie marec až september 2018 sa vedie na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Bardejov, č. k. 4P/291/2016-28 zo dňa 28.12.2016, a ktorým bola povinnej súdom určená vyživovacia povinnosť na oprávneného mesačne 220 Eur vždy do 15. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Zároveň uznesením Krajského súdu v Prešove, č. k. 22CoP/18/2018-70 zo dňa 13.09.2018 (ktorým bolo zmenené rozhodnutie Okresného súdu Bardejov, č.k 4P/154/218-56 zo dňa 19.07.2018 o neodkladnom opatrení) bolo výrokom určené, že povinná je povinná predbežne prispievať na výživu oprávneného sumou 50 Eur mesačne, ktoré bude poukazovať k rukám otca maloletého oprávneného vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc právoplatnosťou tohto uznesenia. Uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 02.10.2018.

11/ Vo vzťahu k výške vymáhaného (zameškaného) výživného, ktorú vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení posúdil ako dôvodne uplatnenú v sume 1 190,- Eur, povinná jeho výšku v sťažnosti nenamietala, a preto sudca s poukazom na ustanovenie § 202 ods. 2 Exekučného poriadku sa ďalej jeho výškou nezaoberal.

12/ Dôvodom podanej sťažnosti bolo tvrdenie povinnej, že existujú skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, na ktoré poukazovala už v podanom návrhu na zastavenie exekúcie. Tie spočívajú v uplatňovaní nároku v tomto konaní odporujúceho dobrým mravom, podaním návrhu zákonného zástupcu oprávneného došlo k zjavnému zneužitiu práva, nakoľko zákonný zástupca oprávneného podľa rozhodnutia Okresného súdu Bardejov, č.k. 3C/4/2018-141 zo dňa 24.10.2019, prebral záväzok splatiť hypotekárny úver poskytnutý Prima bankou, a.s., ktorý je vymáhaný v exekučnom konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica, sp. zn. 11Ek 323/2017 v exekvovanej sume 75 105,77 Eur.

13/ Sudca nahliadnutím do elektronického spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11Ek/323/2017 zistil nasledovné skutočnosti. Exekúcia sa vedie v prospech oprávneného Prima banka Slovensko, a.s. voči povinným Ľuboslav R. a Len. D. P. na podklade exekučného titulu, ktorým je notárska zápisnica N 152/2009, Nz 19039/2019 zo dňa 08.06.2009 spísaná na Notárskom úrade JUDr. Jána Hamaru. Predmetom exekúcie je pohľadávka banky z titulu zmluvy o úvere. Z uvedeného vyplýva, že len jedna z povinných osôb v konaní sp. zn. 11Ek/323/2017 je zároveň účastníkom exekučného konania sp. zn. 13Ek 975/2019, a to Mgr. D. P..

14/ Nárok na výživné a vyživovacia povinnosť vyplývajú priamo zo zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine. Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa, nie rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Výživné je potrebné vždy plniť. Ak si vyživovaciu povinnosť

voči dieťaťu, určenú právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdom schválenou dohodou, povinný rodič neplní, dieťa má právo domáhať sa splnenia tejto povinnosti jej núteným výkonom. Pri vymáhaní pohľadávok výživného je teda oprávneným dieťa, v prospech ktorého je výživné priznané a povinným je rodič, ktorému bola uložená povinnosť platiť výživné. Právne predpisy, ktoré upravujú výživné majú kogentnú povahu. Preto nemôžu byť menené dohodou medzi oprávneným a povinným, pretože z hľadiska oprávneného ide o neodňateľné osobné právo a z hľadiska povinného o povinnosť, ktorá nemôže byť obmedzená ani vylúčená. Také právne úkony by boli neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože by odporovali zákonu, a to tým jeho ustanoveniam, ktoré zásadne stanovujú podmienky a rozsah či trvanie vyživovacej povinnosti. Výživné je potrebné vždy plniť. Nie je možné dohodnúť ďalšie podmienky, po splnení ktorých bude výživné plnené, a nie je možné viazať plnenie výživného na splnenie povinnosti osoby oprávnenej, hoci by aj šlo o povinnosti, ktoré majú svoj základ v zákone. Neplatnými by boli aj dohody, ktorými by sa oprávnený zaväzoval vrátiť čiastky vynaložené na výživné, pokiaľ by to bolo v rozpore s ustanoveniami zákona o rodine (R 86/67).

15/ V prvom rade sudca zdôrazňuje, že vyživovacia povinnosť bola určená matke v prospech jej (vtedy maloletého) syna a nie vo vzťahu k otcovi oprávneného. Pri platení výživného matkou (povinnou) synovi (oprávnenému) ide o dvojstranný rodinnoprávny právny vzťah, v ktorom matka do času nadobudnutia plnoletosti neprispievala otcovi na jeho výživné, ale otec ako zákonný zástupca (do nadobudnutia plnoletosti oprávneného) len preberal platby výživného za syna (oprávneného), ktorý ako maloletý nemal spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 5 zákona o rodine). Plnenie iných záväzkov, najmä povinnou uvádzaného hypotekárneho úveru, ktorého splácanie v zmysle schváleného súdneho zmiernu pred Okresným súdom Bardejov, sp. zn. 3C/4/2018 prevzal otec oprávneného, nemožno zamieňať s platením výživného, pretože ide o dva rozdielne inštitúty. Vzťah týkajúci sa úveru svojou povahou nie je vzťahom založeným zákonom o rodine, ide o obchodnoprávny vzťah. Ak má povinná matka za to, že nemá povinnosť platiť uvedený úver, musí sa domáhať svojho práva v exekučnom konaní 11Ek/323/2017, no táto skutočnosť nemá právny význam pre neplnenie vyživovacej povinnosti voči oprávnenému, ktorý s úverom svojich rodičov nemá nič spoločné, nakoľko nebol účastníkom úverového vzťahu. Vymáhanie výživného v prospech dieťaťa povinnej núteným spôsobom, keď si povinná svoju vyživovaciu povinnosť voči nemu ako zákonnú povinnosť dobrovoľne neplnila, je zákonom predpokladané a nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi a z tohto dôvodu nemožno uvažovať ani o zneužití práva, pretože ide o právo oprávneného dieťaťa (nie jeho otca). Naopak, práve povinná sa takýmto spôsobom vyhýba svojej zákonnej povinnosti, keďže podaním nedôvodného návrhu na zastavenie exekúcie a následne sťažnosti oddiaľuje splnenie vymáhaného nároku. Za nedôvodné treba považovať aj námietky povinnej o nemožnosti plniť svoju vyživovaciu povinnosť z dôvodu iného exekučného konania. Plneniu výživného sa prisudzuje osobitné postavenie aj v rámci exekučného konania a jeho prednostný charakter (pred inými nárokmi) je vyjadrený vo viacerých ustanoveniach Exekučného poriadku (§ 57 ods. 2, § 71 ods. 2 pís. a/ Exekučného poriadku, a pod.).

16/ Pokiaľ sa povinná domáhala na základe ňou tvrdených skutočností odkladu exekúcie, už vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení uviedol, že taký návrh má adresovať súdnemu exekútorovi, ktorý je v konaniach začatých od 01.04.2017 jediným orgánom rozhodujúcim o odklade exekúcie v zmysle ustanovenia § 61n Exekučného poriadku. Preto sudca vo vzťahu k odkladu exekúcie návrh povinnej neposudzoval a nerozhodoval o ňom.

17/ Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov sudca považoval sťažnosť povinného voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka č.k. 13Ek/975/2019 zo dňa 14.11.2019 za nedôvodnú a podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP ju zamietol, tak ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia.

18/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

19/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

20/ Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

21/ Právny zástupca oprávneného si vo vyjadrení k sťažnosti uplatnil aj nárok na trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 148,77 Eur, ktoré pozostávali z troch úkonov právnej služby - prevzatie vecí, návrh a vyjadrenie k sťažnosti, pričom hodnotu jedného úkonu vyčíslil na sumu 30,70 Eur + režijný paušál 10,62 Eur, t.j. 41,32 Eur + 20% DPH. Zároveň vo vzťahu k výrokom o trovách konania navrhol tieto opraviť tak, aby bolo zrejmé, že sa jedná len o trovy vo vzťahu k návrhu na zastavenie konania.

22/ Exekučný poriadok v ustanovení § 199a ods. 1 definuje, ktoré výdavky oprávneného sa považujú za jeho trovy v exekučnom konaní, pričom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie sú to výdavky na jeho zastupovanie. Ustanovenie § 199d ods. 1 Exekučného poriadku ďalej upravuje pravidlá ich náhrady. Oprávnený bol v konaní zastúpený právnym zástupcom (advokátom), pričom mu za vyjadrenie k sťažnosti povinnému proti rozhodnutiu, ktorým bol jeho návrh na zastavenie exekúcie zamietnutý, vznikli výdavky za toto vyjadrenie. Vychádzajúc z tarifnej hodnoty vecí, ktorou bola suma 1 190 Eur, priznal sudca oprávnenému podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s § 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 2 písm. c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov odmenu vo výške 30,70 Eur (ako 1 zo základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá predstavovala 61,41 Eur), 10,62 eur ako režijný paušál za rok 2020 a 8,26 Eur ako 20% DPH, t.j. trovy v celkovej výške 49,58 Eur.

23/ Pokiaľ ide o ostatné trovy, ktoré si oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti uplatnil, o týchto trovách už bolo súdom rozhodnuté - vydaním poverenia na vykonanie exekúcie (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie návrhu na vykonanie exekúcie), preto o nich sudca opätovne nerozhodoval. Trovy exekúcie oprávneného za vyjadrenie k sťažnosti povinného vo výške 49,58 Eur priznané týmto rozhodnutím budú vymáhané od povinnej na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti tohto uznesenia.

24/ Podľa § 224 CSP súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejmé nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

25/ Podľa § 234 ods. 2 CSP ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

26/ Vzhľadom na to, že vyšší súdny úradník rozhodol výrokom II. a III. o trovách exekučného konania oprávneného a povinnej tak, že nebolo zrejmé, či sa týkajú trov celého exekučného konania alebo len trov v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie, sudca na odstránenie tejto zrejmej nesprávnosti postupom podľa ust. § 224 CSP na základe návrhu oprávneného opravil výroky II. a III. napadnutého uznesenia tak, že uviedol, že vyšším súdnym úradníkom nepriznané trovy oprávneného a povinnej sa týkajú len trov vzniknutých v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie.

Poučenie:

Proti výrokom I. a II. tohto rozhodnutia **n i e** je prípustné odvolanie.

Proti výroku III. tohto uznesenia je prípustné (§ 357 písm. f/ CSP) podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh),

odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 C. s. p.). Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto ho urobil.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).